

DOMARKOMPENDIUM 2026

BASSET BLEU DE CASCOCNE

Kompendiet är framtaget till domarkonferensen 2016
Reviderat till domarkonferensen 2026

SKK/CS har från 2024 fastställt den tredje upplagan av BSI (tidigare SRD). I grupp 6 ingår arbetande jakthundar med stora krav på sund konstruktion. Bassetraserna är kondrodysplastiska, vilket kan ge osund frontkonstruktion till exempel att trampdynorna inte har fullständig markkontakt. Ett särskilt riskområde är bröstkorgen, vilken kan vara deformerad med defekta revben och alltför kort bröstben. Hos de lågbenta raserna bör man särskilt uppmärksamma dålig konstruktion och asymmetri i fronten liksom otillräckligt markavstånd som inverkar på arbetsfunktionen.

www.sbak.se

Detta kompendium är ett utdrag från domarkompendiet 2016, som var gemensamt för alla bassetraser. Kompendiet har reviderats inför exteriördomarkonferensen 2026 av Svenska Bassetklubben och Svenska Kennelklubben.

Ursprunglig layout 2016 Eva Pettersson.

Bilderna i kompendiet har fotografernas medgivande.

BASSET

= LÅGT TILL MARKEN

Utseendet hos en basset visar en "naturens olyckshändelse", en mutation som medfört att hos en i övrigt normalt byggd hund benen blivit för korta. En mutation i motsatt riktning kan för övrigt också inträffa, en basset kan någon gång återgå till normaltypen.

Det är sålunda följdriktigt att basset funnits lika länge som hunden. I en grotta i Vence, Alpes- Maritimes, från förhistorisk tid har man påträffat ben som identifierats som kommande från bassets och man har också funnit figurer på klippväggen daterade till ca 5-6000 år f kr och som man tolkar till att föreställa "åtta bassets som ställt ett vildsvin mot vilket en bågskytt siktar".

Egyptierna kände till bassets – vilket framgår av en bild av en tik med korta ben och som påträffades i Beni Hasan (en by söder om Kairo, bekant för sina klippväggar från 2000-1800 f kr).

Bassetism var, även om den tolererades, aldrig eftersökt och framförallt inte avlad på.

Gaston Phébus gör i sin, under 1500-talet utgivna bok "Livre de la Chasse" en kort beskrivning av "basseten som släthårig eller strävårig och som man använder för kaninjakt".

Men trots detta dröjer det ända till 1700-talet innan bassets blir ansedda som en självständig ras och ända fram till 1800-talet innan jägaren förstår vilken nytta de kan ha av dessa hundar med deras korta och vridna ben.

Det är Jaques Jouliloux, som i en avhandling på 1700-talet om jakt med drivande hund, för första gången nämner "grythundar även kallade bassets".

Frankrike framträder också som rasens hemland vid den tidpunkten. Jaques Jouliloux särskiljer på två varianter:

"Det skall nämnas att vi har två sorters basset, de som vi talar om kommer från Flanderna och från Artois.

Den ena är släthårig och har vridna framben. Den andra har raka ben och tät päls, som pudeln. De som har vridna ben tar sig lättare in i gryt än de andra. De som har raka ben arbetar med större intensitet och hårdhet under jord än de andra men stannar inte så länge i grytet. De driver som hundar".

Det är vid denna tid som man kan bestämma ursprungsområde för de olika bassetraserna: Ardennerna, Normandie, Bretagne, Vendée, Saintonge, Gascogne, Vogeserna och Foret-Noire (Schwarzwald).

Med avskaffandet av adelsmännens privilegier gjorde den franska revolutionen ett brutalt slut på den aristokratiska passionen för jakt med drivande hund. Vissa hundraser återhämtade sig aldrig och när restaurationen kom och möjliggjorde ett återupptagande av nämnda jaktform hade två bassetraser utplånats (Saintengeois och Ardennais) två andra hade blivit sällsynta Fauve de Bretagne och Bleu de Gascogne medan däremot basset D'artois, Basset de Normandie och Basset Griffon Vendéen kom att bli dominerande.

BASSET BLEU DE CASCOGNE

FCI-nummer 35

FCI-Standard på franska publicerad 1998-02-02

FCI-Standard fastställd av FCI General Committee 1996-01-24

Översättning fastställd av SKK 2021-07-30

URSPRUNGLAND/HEMLAND:

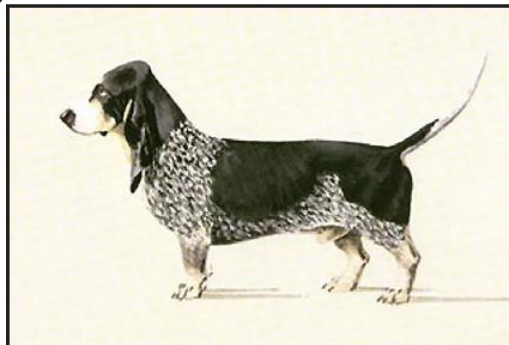
Frankrike

ANVÄNDINGSOMRÅDE:

Drivande hund.

FCI-Klassifikation:

Grupp 6, sektion 1.3 Med arbetsprov.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL:

Basset bleu de gascogne används i hemlandet både som ensamjagande hund och i pack framför allt för jakt på kanin och hare. Rasen återuppstod mot slutet av 1800-talet efter initiativ av jägare i västra Frankrike.

KOMMENTAR:

Rasen basset bleu de gascogne är en mycket gammal ras från sydvästra Frankrike. Den är närbesläktad med grand bleu de gascogne och petit bleu de gascogne som avbildats på många gamla målningar i de sydvästra delarna av Frankrike redan på 1300-talet. Samtliga varianter bleu de gascogne har använts som packhundar dvs. jakt med flera hundar tillsammans.

Basset bleu de gascogne är omnämnd i fransk litteratur första gången år 1893.

En av de troliga anledningarna till dess lite anonyma tillvaro torde vara att det var de enkla jägarnas jakthund. Den följdes till fots till skillnad från kusinen grand bleu de gascogne där herrefolket satt till häst när de följde packet.

I slutet av 1800-talet var rasen så gott som försvunnen. Man påbörjade då ett återskapande genom en tämligen invecklad korsningsavel och fick fram en hund som exteriört var mycket lik den gamla "äkt" basset bleu de gascogne. Men glädjen varade inte så länge då rasen nästan återigen helt försvann under första världskriget. Den hann dock återhämta sig, men så bröt andra världskriget ut.

I det efterkommande återuppbyggnadsarbetet användes de större kusin-raserna grand bleu de gascogne och petit bleu de gascogne samt den nu utdöda "basset saintongeois".

Man ville få kraftfullheten och färgen från grand bleu samt ändå behålla de korta benen genom "basset saintongeois". Även petit bleu användes för att få ner storleken. Dessa korsningar gav många hundar som blev alltför höga vilket än idag kan vara ett problem.

Hane och tik med utmärkt typ, könsprägel och färg.

Ett pack med basset bleu de gascogne

HELHETSINTRYCK:

Mycket typisk basset som bär tydlig prägel av den storvuxna ras den härstammar ifrån. Rasen skall vara ganska kraftig utan att vara alltför tung.

KOMMENTAR:

Rasen tar lång tid på sig att utvecklas, de är oftast inte färdiga förrän vid 2-3 års ålder.

VIIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN:

Mankhöjd/kroppslängd: ca 5:8. Bröstkorgsdjup/mankhöjd: ca 2:3.

KOMMENTAR:

Det finns alltför luftiga och gångliga hundar. Var noga med korrekt bröstdjup. Dock får man acceptera att väldigt unga hundar ser något "luftiga" ut innan de djupnat.

Maskulin hane respektive feminin tik av utmärkt typ.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR:

Rasen skall ha mycket gott luktsinne. Den är aktiv och vig med livliga rörelser. Under jakt är den ivrig och har ett välklingande skall. Den fungerar utmärkt i pack. Till sättet är basset bleu de gascogne tillgiven och glad med stort aktivitetsbehov.

KOMMENTAR:

Rasens temperament är något mindre inställsam än övriga bassetraser, men all form av rädsla eller aggression mot människor är mycket otypiskt och skall inte accepteras. Rasen används ofta i form av packjakt (flera hundar tillsammans) vilket ställer krav på att vara väl fungerande med andra hundar. Inget "gruffande" får existera.

HUVUD

Skallparti

Skalle: Framifrån sett skall skallen vara lätt välvd och inte alltför bred. Nackknölen skall vara markerad. Sedd ovanifrån skall skallens bakre del vara äggformad. Pannan skall vara välutvecklad.

KOMMENTAR:

Se upp med breda huvuden som tar bort ädelheten och det korrekta uttrycket.

Stop: Stopet skall vara föga markerat.

Ansikte:

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart och bred med väl öppna näsborrar.

Nosparti: Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet. Det skall vara kraftigt med lätt böjd nosrygg.

Läppar: Läpparna skall vara något nedhängande. De skall täcka underkäken väl, så att nospartiet får en tvär avslutning. Mungiporna skall vara väl markerade utan tendens till slapphet.

Käkar/Tänder: Saxbett. Incisiverna skall vara placerade i rät vinkel mot käkarna.

Kinder: Kinderna skall vara torra. Huden kan bilda ett eller två veck.

Korrekt huvud med föga markerat stop. Läpparna något nedhängande med väl markerade mungipor utan tendens till slapphet.

Ett mycket vackert tikhuvud av utmärkt kvalitet.

Välskuret huvud med markerad nackknöl, nospartiet lika långt som skallpartiet. Lågt ansatta öron som skall vara tunna, vridna och sluta i en spets. Ögonen ovala och bruna med ett milt och aningen vemodigt uttryck.

Ögon: Ögonen skall vara ovala och bruna. De skall ge intryck av att vara djupt liggande. Uttrycket skall vara milt och en aning vemodigt.

Öron: Ett viktigt kännetecken för rasen är öronen som skall vara tunna, vridna och sluta i en spets. De måste vara så långa att de åtminstone når förbi nostrifyllens spets. Öronen skall vara smala vid ansättningen, som är belägen väl under ögonhöjd.

Ett huvud som totalt saknar kvalité och korrekta rasdetaljer.

Tjocka platta alltför högt ansatta öron.

HALS

Halsen skall vara ganska lång och något välvd med måttligt utvecklade hakpåsar.

KROPP

Rygg: Ryggen skall vara lång men stark.

Ländparti: Ländpartiet skall vara kort, fast och ibland välvt. Flankerna skall vara fasta.

Kors: Korset skall vara svagt sluttande.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara rymlig, av god längd och nå nedanför armbågen. Bröstbenet skall i sin främre del vara tämligen markerat och dess bakre del skall sträcka sig långt bakåt. Revbenen skall vara tämligen välvda.

*Rasen tar ganska lång tid för att utvecklas och få sitt djup.
Här hane respektive tik av utmärkt typ som är juniorer.*

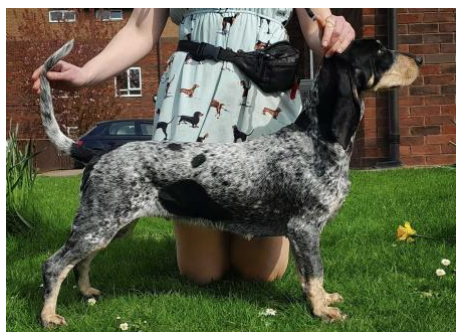
Här vuxna individer, tik respektive hane som är alltför grunda i bålen och därmed inte har korrekt bröstdjup vilket ska vara ca 2/3 av mankhöjden.

SVANS

Den sabelformat burna svansen skall vara kraftig vid roten. Ibland är den försedd med något längre och grövre, lätt spretiga hårstrån. I vila skall svansspetsen nå ner till marken.

Exempel på disharmoni som inte är ovanlig vid korsning mellan låg- och högbenta raser. Framben och bakben är av alltför olika längd. Ett arv som fortfarande slår igenom från restaureringsarbetet med rasen.

Tikar med helt felaktiga proportioner; korta, höga och med inkorrekta markavstånd.

Om än att tiken står i högt gräs så är den alltför djup och tung.

Utmärkta typer.

Härlig typ på en maskulin hane med utmärkt helhet.

*En lovande juniortik under utveckling
(hon kommer att djupna något med åldern)*

EXTREMITETER

Framställ:

Helhet: Frambenen skall vara starka. En något fransysk benställning tolereras.

Skulderblad: Skulderpartiet skall vara muskulöst men inte tungt. Skulderbladen skall vara snedställda.

Armbåge: Armbågarna skall sluta väl an mot kroppen.

Framtassar: Framtassarna skall ha formen av en något långsträckt oval. Tårna skall vara torra och slutna. Trampdynor och klor skall vara svarta.

Bakställ:

Helhet: Bakifrån sett skall bakbenen vara parallellt ställda.

Lår: Låren skall vara långa och muskulösa.

Has/hasled: Hasorna skall vara breda, lätt vinklade och tämligen korta.

Mellanfot: Mellanfoten skall vara kort och stark.

*En **utmärkt front** som sällan ses.*

En något fransysk benställning tolereras.

(Notera även det vackra välskurna huvudet med alla fina detaljer.)

Baktassar: Baktassarna skall ha formen av en något långsträckt oval. Tårna skall vara torra och slutna. Trampdynor och klor skall vara svarta.

Fransysk front respektive asymmetriska fronter.

*Vek front respektive
alltför snäv front.*

*Vanlig frontproblematik är
korta överarmar, tendenser
till överkotning, asymmetri
och platta tassar.*

RÖRELSE

Rörelserna skall vara jämna och ganska lätta.

KOMMENTAR:

Kom ihåg att svansen skall bäras stolt uppåt i en vacker sabelform under rörelse.

HUD

Huden skall vara smidig men inte alltför tunn. Till färgen skall den vara svart eller kraftigt marmorerad med svarta fläckar, aldrig helt vit. Slemhinnorna skall vara svarta.

PÄLS

Pälsstruktur: Pälsen skall vara kort, tät och något grov.

Färg: Helt småprickig (svart och vitt), vilket ger ett skifferblått intryck. Svarta, mer eller mindre utbredda fläckar kan, men måste inte förekomma. Två svarta fläckar finns ofta på var sida av huvudet. Dessa täcker öronen, inramar ögonen och går ner på kinderna. De förenas inte på skallens krön, utan lämnar där ett vitt område, i vars mitt det ofta finns en liten svart fläck, som är oval till formen - detta är typiskt för rasen. Rasen skall ha två mer eller mindre djupt tanfärgade tecken placerade ovanför ögonbrynsbågarna vilket ger en fyrögdsseffekt. Man kan också hitta spår av tanfärg på kinderna, läpparna, öronens insidor, på benen och under svansen.

KOMMENTAR:

Pälsen skall vara kort och tät och kräver lite pälsvård. Karaktäristiskt för rasen är den djupt blå till nästan svarta färgen. Fastän den egentligen är en tricolor är kroppen till övervägande delen vitaktig med tan-tecken endast ovanför ögonen, på kinderna och insidan av öronen. Den vita färgen innehåller täta prickar (s.k. ticks) vilket ger den ett blåaktigt utseende (skimmel). Det förekommer också hundar som är övervägande svarta och med kraftiga ticks i det vita och tan-markeringar ovanför ögonen.

Den lilla vita fläcken på huvudet är inte ett krav men det är önskvärt då det ses allt mer sällan. Då rasen har klassiska tan-markeringar på huvud, ben och under svansen bör det också finnas tan-tecken på bröstet även om standarden inte föreskriver det.

En påfallande mörk tik med det typiska vita området/fläcken på huvudet.

Mycket vacker klassisk färgsättning

En ljusare hane som fortfarande har korrekt färg

STORLEK/VIKT

Mankhöjd:

Hanhund och tik: 34-38 cm

KOMMENTAR:

Ett vanligt problem är att de är för stora, önskemål finns att se till att storleken är korrekt. För stora hundar är ett arv från grand bleu de gascogne och petit bleu de gascogne som användes när rasen "restaurerades".

FEL:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Skygghet.
- Skalle som är alltför bred och flat.
- Ögon som är runda; framträdande ögon.
- Öronlappar som är högt ansatta, breda, tjocka eller runda.
- Kort hals.
- Lång, svag rygglinje; avsaknad av massa i kroppen.
- Ej markerad bröstbensknapp.
- Flata revben.
- Kroksvans.
- Rak skuldra.
- Utåtvridna armbågar.
- Mellanhänder som är fransyska, uppdrivna kotor.
- Lösa tassar.
- Hasor som är för tätt eller brett ställda.
- Päls som är kort och tunn.
- Alltför blek tanfärg.

DISKVALIFICERANDE FEL:

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Avsaknad av rastyp
- Över- eller underbett.
- Ljusa ögon.
- Alltför lång kropp.
- Missbildad bröstkorg, outvecklad bröstbensknapp.
- Fransyska framben.
- Päls av annan färg än de i standarden föreskrivna

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen

Jagar gärna i pack och vädret spelar ingen roll.

Här följer några bilder som visar genomsnittet av rasen.

Könsprägelns är mycket viktig. Tydlig skillnad på hane och tik skall ses direkt.

Rasen får ofta stora kullar, upp emot 7-10 valpar är inget ovanligt. När de föds är de mycket ljusa...men ganska snabbt kommer "Blue" färgen fram.

Den är tuff nog att till och med användas för vildsvinsjakt.

KOMMENTAR:

Basset bleu de gascogne är en påfallande hårdig jakthund som ofta används i form av pack-jakt (flera hundar tillsammans) vilket ställer krav på att vara väl fungerande med andra hundar. Inget "gruffande" får existera

Ett par mycket vackra basset bleu de gascogne.

Denna publikation är tänkt som hjälpmedel för redan auktoriserade domare som dömer bassetraserna på utställning. Häftet är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare på rase

Anteckningar